

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

9. 'Εδος Πατησίων αριθ. 9.

Αί συνδρομαί αποστέλλονται απ' ευθείας εις Αθήνας διά γραμματοσήμου, χαρτονομισμάτων, χρυσού κ τ λ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αυγούστου Μακέ : Ο ΚΟΜΗΣ ΛΑΒΕΡΝΗ, (μετά εικόνων) μετάφρασις Χαρ. 'Αρρίνου, (συνέχεια). — Fortuné Boisgobey : ΤΟ ΚΟΜΜΕΝΟ ΧΕΡΙ, μετάφρασις Αισώπου, (συνέχεια). — Charles Nodier : ΟΙ ΤΥΦΛΟΙ, διήγημα

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ προκληρωτίς

Εν Αθήναις φρ. 8, ταίς επαρχίαις 8,50 εν τῷ εξωτερικῷ φρ. χρυσῷ 15. 'Εν Ρωσίᾳ ρούβλια 6.

Μετά τὸ πέρασ τῆς σαγηνευτικῆς μυθιστορίας τὸ ΚΟΜΜΕΝΟ ΧΕΡΙ, δημοσιευθήσεται ἕτερον ἔξοχον ἔργον τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ΑΔΕΞΑΝΔΡΟΥ ΔΟΥΜΑ, υἱοῦ, κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Λάμπρου 'Ενυάλῃ ὑπὸ τὸν τίτλον :

ΑΝΤΩΝΙΝΑ

Τὸ ὄνομα τοῦ περιπέστου συγγραφέως τῆς Κυρίας τῶν Καμελιῶν, τοῦ Μυθιστορημάτος τῆς Γυναικὸς καὶ τῶν ἄλλων ἔργων, ἐξόχως ψυχολογικῶν καὶ κοινωνικῶν, εἶνε ἀρκούσα σύστασις ὑπὲρ τοῦ νέου τούτου ἔργου, ὅπερ θὰ συγκινήσῃ καὶ θὰ τέρψῃ τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν, εἴπερ τι καὶ ἄλλο.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΜΑΚΕ

Ο ΚΟΜΗΣ ΛΑΒΕΡΝΗ

ΚΑΤΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΝ ΧΑΡ. ΑΝΝΙΝΟΥ

[Συνέχεια]

ΕΑ'

ΜΙΚΡΑ ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ

Τὸ Σαίν-Σὺρ ἦτο δημιουργήμα τῆς κυρίας Μαιντενῶν. Ἡ ἔνδοξος ἐκεῖνη γυνή, ἥτις τόσα εἶχεν ὑποστῆ πρὶν γείνη βασίλισσα, ἤθελε νὰ καταλίπῃ εἰς τὸν κόσμον κατὶ ἀνώτερον τῆς μνήμης τοῦ μεγαλείου τῆς, ἠθέλησε καὶ κατάρθωσε νὰ καταλίπῃ τεκμήριόν τι τῆς εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Θεόν, τὸν ἀνυψώσαντα αὐτήν. Ἡ εὐχαριστία παντὸς μεγαλόφρονος πρὸς τὴν θεῖαν προστασίαν ἐκδηλοῦται διὰ τῆς ἀγαθοεργίας, σπανίως δὲ ἡ ἀρετὴ αὐτὴ δὲν καταλείπει κατὰ τὴν διάβασιν τῆς ἰδρύματα στερεώτερα τῶν τῆς νίκης.

Παρὰ πᾶσαν ἀντίδρασιν, παρὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ Λουβοά, ὅστις ἐφοβεῖτο μήπως ἐξοδευθῶσι πολλά, λογαριασμοὺς θαυμαστούς, ὁμολογητέον, διότι ἦσαν ἀκριβεῖς, ἡ μακρησία ὠκοδόμησε τὸ Σαίν-Σὺρ κατὰ τὸ σχέδιον τὸ ἐκποιηθὲν ὑπὸ τοῦ Μανσάρ. Αἱ ἐργασίαι διήρκεσαν δέκα

πέντε μῆνας, ἔδαπανήθησαν δὲ ἐν ἑκατομμύριον καὶ πεντακόσιοι χιλιάδες λιτρῶν. Ἐφεξὸν λίαν τὸν ἀρχιτέκτονα, διότι κατεσκεύασε τὸ ἰσόγειον πολὺ χαμηλόν, διότι εἰσήγαγε πολὺ ὕδωρ εἰς τὸ οἶκημα, διότι ἐτοποθέτησε τὴν θύραν τοῦ ναοῦ ὀπισθεν τῶν σταύλων καὶ δι' ἄλλας τινὰς ἑλλείψεις παρασχούσας ἀφορμὴν εἰς μωφάς. Ἄλλ' ἡ ἰδρύτρια ἐπραγματοποίησε τὴν ἀγαθοεργὸν αὐτῆς ἰδέαν δεκαπέντε μῆνας ἐνωρίτερον ἀφ' ὅ,τι ἤθελε τὴν πραγματοποιήσῃ ἂν ἐπρόσεχεν εἰς τὴν τελειότητα. Τὸ δεκαπεντάμηνον δὲ αὐτὸ διάστημα τῆς ἀγαθοεργίας ἐξηγόρασε πολλὰ γεωμετρικὰ ἁμαρτήματα.

Διακόσιοι πεντήκοντα νεάνιδες εὐγενεῖς, ἀνήκουσαι εἰς πτωχὰς ἢ ὀρφανὰς οἰκογενεῖας, ἀνετρέφοντο λίαν ἐπιμελῶς καὶ εὐδοκίμως ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν εικοσιτεσσάρων μοναχῶν, ἀπὸ ἡλικίας ἐπτὰ ἔτων μέχρις εἰκοσι συμπληρωμένων.

Αἱ μαθήτριάς ἦσαν ἐνδεδυμένοι ὁμοιόμορφως ἐκ μαλλίνου ὑφάσματος χρώματος ἀμαυροῦ. Τὸ θῆρος ἔφερον ἐσθῆτα ἐξ ἀλευκαστοῦ πανίου, τὸν δὲ χειμῶνα ἐξ ἐρυθροῦ μαλλίνου ὑφάσματος.

Εἰς τὴν κεφαλὴν ἔφερον κάλυμμα λευκὸν πολύπτυχον πρὸς τὰ ἔμπροσθεν μετὰ πολλῶν ταινιῶν, ὧν τὸ χρῶμα παρήλλασεν ἀναλόγως πρὸς τὴν τάξιν εἰς ἣν ἀνήκουσιν αἱ μαθήτριάς. Ἦσαν δὲ ἐν ὄλῳ τάξεις τέσσαρες εἰς τὸ Σαίν-Σὺρ.

Ἡ δίκαια καὶ ἡ ἀνατροφή ἦτο ἀπλή, ἡπία, μᾶλλον ἠθικὴ ἢ θρησκευτικὴ. Ἡ τιμωρία συνίστατο εἰς τὴν περιβολὴν μιᾶς ταινίας μελαίνης, ἡ δὲ ἀμοιβὴ εἰς τὴν περιβολὴν ταινίας πορφυροῦ χρώματος.

Ἐν τῷ μέσῳ τῶν κορασιῶν αὐτῶν ἦσαν νεανίδων, τῶν ἐτοιμῶν νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τοὺς κόλπους τῆς κοινωνίας, πεποικισμένων διὰ πνεύματος καὶ ἀνατροφῆς ὡς καὶ δι' ἀντιφρόνων, ἡ μακρησία ἤρχετο καθ' ἑκάστην νὰ κλεισθῇ, φεύγουσα τὸν κόσμον, ὃν δὲν ἠδύνθη ν' ἀναμορφώσῃ καὶ καταγινομένη νὰ δημιουργήσῃ κατ' ἰδίαν βούλησιν νέον, σύμφωνον πρὸς τὴν διάνοιαν αὐτῆς καὶ τὴν καρδίαν τῆς.

Τὸ Σαίν-Σὺρ εἶχε καταταστῆ τὸ ἐν-

τευκτήριον ὄλων τῶν μεγάλων ἱεραρχῶν, ὄλων τῶν ταπεινῶν ἱερέων διδασκάλων, εἴτε διὰ τῆς μαθήσεως αὐτῶν, εἴτε διὰ τοῦ παραδείγματος, ἡ δὲ μακρησία ἐπὶ μακρὸν ἀμφιταλαντευθεῖσα μεταξὺ τῆς ἐπιθυμίας τῆς ὑπαγορευθείσης εἰς τὸν βασιλέα παρὰ τινῶν φανατικῶν, ὅπως ἰδρύσῃ φυτώριον αὐστηρῶν μοναχῶν καὶ τοῦ ὀρμεμψύτου τοῦ παρακινουόντος αὐτὴν νὰ παρασκευάσῃ ἀγαθὰς οἰκοδοποιήσας διὰ τὰς εὐγενεῖς ἐκεῖνας τάξεις, εἰς ἃς ἐπεφυλάσσετο μέλλον τὸσον ἀβέβαιον.

Διὰ τοῦτο οὐδέποτε ἤμέλει ν' ἀναμίξῃ μεταξὺ τῶν μαθημάτων καὶ τινὰ ἀνθη καθαρῶς κοσμικὰ, τὴν ποιήσιν, τὴν μουσικὴν, τὴν ζωγραφικὴν. Συγγραφεὺς θαυμαστὴ αὖσα ἡ μακρησία, ἥς τὸ ὕφος διερμήνευε πάντοτε με εὐστοχίαν ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἤθελε νὰ εἴπῃ, δὲν ἀπηξίου νὰ διδάσκη τὰς μαθητριάς τῆς κατὶ τι πλέον τῆς ξηρᾶς κατηχήσεως.

Τοιοῦτο ἦτο τὸ Σαίν-Σὺρ ὁπότε ὁ Ρακίνας προσεκληθῆ νὰ διενεργήσῃ αὐτόθι τὴν παράστασιν τῆς Ἑσθῆρ. Ἡ Ἑσθῆρ ἀπὸ τοῦ Σαίν-Σὺρ ὀρμηθεῖσα διέδραμε πᾶσαν τὴν Εὐρώπην. Ἦτο ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν θρησκευτικὴ κοινότης ἐγένετο ἀφορμὴ εὐδοκίμισης εἰς τὴν δραματικὴν τέχνην.

Μετά τὴν Ἑσθῆρ ἦλθεν ἡ Γοβολία καὶ εἶδομεν πῶς ἡ κυρία Μαιντενῶν διὰ νὰ προλάβῃ τὸν κρότον, ὃν ἤθελε παραγάγει τὸ νέον ἔργον, παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ συγγραφέως, ἐπιθυμούντος βεβαίως κρότον ἐτι μεγαλείτερον, συνεκάλεσεν εἰδὸς τι ἀρείου πάγου ἐξ ἀνθρώπων ἱερωμένων, ἐντίμων καὶ ἀφωσιωμένων εἰς τὸ ἴδρυμά τῆς, ὅπως ἐκφέρωσιν εἰλικρινῆ γνώμην, ἐπὶ πλέον δὲ παράσχωσιν ἐγγύησιν καθιερούσαν ἀορίστως τὸ δικαίωμα τῆς, ὡς πρὸς τὴν ἐξακολούθησιν ἀνατροφῆς οἶαν αὐτὴ τὴν ἐνόει, τούτέστι κοσμικὴν, ὡς πρὸς τὸ πνεῦμα καὶ θρησκευτικὴν ὡς πρὸς τὴν καρδίαν.

Λουδοβίκος ὁ ΙΔ', ὅστις εἶχεν ἰδιοχείρως συντάξῃ ἐν σχέδιον καὶ κανονισμόν διὰ τὸ Σαίν-Σὺρ, ἀφικνεῖτο μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος ἀναμένων τὴν συζήτησιν ἐκεῖνην.